

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/209/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717203571
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7717203571.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Mesto Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 30, IČO: 00325490 proti žalovaným: 1. A. B. C., bytom v B., D. XXXX/X, 2. B. C., E. F., bytom v B., D. XXXX/X, obom zastúpeným JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, za účasti intervenienta na strane žalobcu: G. H., bytom v B., I. X, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 16C/14/2017-372 zo dňa 25. marca 2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 16C/14/2017-425 zo dňa 4. novembra 2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovaným 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Určuje, že žalobca je vlastníkom parcel vedených na LV č. XXX v k.ú. Michalovce, register „C“ evidované na katastrálnej mape ako parcely, parcela č. XXXX/X vo výmere 147 m², parcela č. XXXX/X vo výmere 4m², parcela č. XXXX vo výmere 20 m², parcela č. XXXX vo výmere 19m², parcela č. XXXX vo výmere 19m², parcela č. XXXX vo výmere 19m², parcela č. XXXX vo výmere 20m², parcela č. XXXX vo výmere 20m², parcela č. XXXX vo výmere 20m², parcela č. XXXX vo výmere 20m², parcela č. XXXX vo výmere 20m², parcela č. XXXX vo výmere 21m², parcela č. XXXX/X vo výmere 134 m², parcela č. XXXX/XX vo výmere 45 m², parcela č. XXXX/XX vo výmere 24 m², parcela č. XXXX/XX vo výmere 447 m², parcela č. XXXX/X vo výmere 60m², všetky parcely vedené ako zastavané plochy a nádvoría v k.ú. Michalovce.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

2. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu doručenej súdu prvej inštancie dňa 23.2.2017, v ktorej znení súd prvej inštancie aj vyhovel. Žalobca žalobu odôvodňoval skutočnosťami, že na základe podnetu občanov vlastníacich garáže v predmetnej lokalite preveril stav vlastníctva pozemkov a zistil, že pozemky, ktoré boli vo vlastníctve predchádzajúcich vlastníkov boli podľa tvrdenia žalobcu v záujme spoločnosti vyvlastnené na sústredenú výstavbu bytov v B. na triede VI Lenina, v prospech Mesta Michalovce, teda žalobcu. Žalobca poukázal v odôvodnení na to, že zápisy právnych vzťahov k nehnuteľnostiam sa vykonávajú na základe platných rozhodnutí súdov a ostatných orgánov, ktoré sú uvedené v zákone č. 22/64 Zb. o evidencii nehnuteľností, pričom do konca roka 1950 platil v súvislosti s nadobudnutím vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti princíp intabulácie, čo znamená, že

nehnutelnosti sa nadobúdali až vkladom do pozemkovej knihy, a zápisy do evidencie nehnuteľností od 1.1.1951, mali už len evidenčný a nie konštitutívny charakter, a to na základe Občianskeho zákonníka. Teda k zmene vlastníckych vzťahov dochádzalo bez toho, aby bol zápis podmienkou vzniku vlastníckeho práva. Žalobca poukázal na to, že došlo právoplatným vyvlastňovacím rozhodnutím k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, a to najprv tak, že vlastníkom sa stal štát, bez ohľadu na to, či došlo k zápisu do evidencie nehnuteľností a následne tieto pozemky potom v zmysle zákona o majetku obcí prešli do vlastníctva Mesta Michalovce, teda žalobcu.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasili s podanou žalobou, keďže vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 31.1.1962, od ktorého žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, nikdy nebolo manželom G., teda právnym predchodcom žalovaných doručené a teda sa nikdy nestalo právoplatným a ani účinným, nikdy nebolo zapísané ani v evidencii nehnuteľností a ide zo strany žalobcov o konanie protiústavné. Vlastnícke právo právnej predchodkyne žalovaných na základe osvedčenia o dedičstve, ako aj vklad vlastníckeho práva žalovaných na základe kúpnej zmluvy bol bez akýchkoľvek problémov zapísaný do katastra nehnuteľností. Vlastnícke právo tak nadobudli vydržaním ich právnym predchodcovia uplynutím 10 rokov a to v dobrej viere, tak ako oni, tak aj žalovaní.

4. Intervenient na strane žalobcu poukazoval na neskončené konanie prebiehajúce na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10C/199/2015, v ktorom vystupuje ako žalovaný v 11. rade a kde žalobcami sú žalovaní v tomto konaní a ide o platenie bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady za užívanie časti parcely, na ktorej on a ostatní žalovaní majú vystavené už od roku 1976 garáže. Apeloval na to, že predmetná nehnuteľnosť bola vykúpená od manželov G. a manželka G. a ani ich dcéra si neuplatnila reštitučný nárok na vrátenie vykúpenej nehnuteľnosti alebo poskytnutie náhradného pozemku, či finančnej náhrady v súlade so zákonom a preto sa štát stal vlastníkom predmetného pozemku titulom vyvlastňovacieho rozhodnutia, pričom neoprávnená osoba a to v zastúpení inej osoby odpredala spornú nehnuteľnosť žalovaným, a preto ide o absolútne neplatný právny úkon. Navrhoval, aby súd žalobe vyhovel.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia v znení aj vydaného uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/95/2019 zo dňa 20.5.2020, čo sa týka v tom čase danej judikatúry posudzovania dobromyseľnosti pri nadobudnutí vlastníckeho práva s odkazom na citované rozhodnutia, uložil odvolací súd súdu prvej inštancie, aby vychádzal z dôsledného vyhodnotenia ústavných hodnôt princípu ochrany dobrej viery nadobúdateľa a ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka, pričom súd prvej inštancie opätovne vykonal vyhodnotenie dokazovania a vec právne posúdil so zreteľom už na v tom čase najnovšie uznesenie NS SR sp.zn. 1VObd0 2/2020 zo dňa 27.4.2021, kde Najvyšší súd SR dospel k záveru, že „nemôže sa platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu od toho, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastní nehnuteľností“. Po vypočutí svedka J. K. – zamestnanca katastra, ktorý uviedol, že do roku 1965 sa zapisovalo vlastnícke právo len do pozemkovej knihy s tým, že v pozemnoknižnej vložke sú uvedené všetky poznámky o započatí vyvlastňovacieho konania, po vydaní uznesenia zo dňa 11.1.2022 č.k. 16C/14/2017-305 a pripustení zmeny žaloby v znení jej rozšírenia aj o parcelu č. 2969/34 o zastavané plochy a nádvoria o celkovej výmere 45 m², zapísanej na LV č. XXX, okres B., obec B., kat. úz. B., keďže počas konania na súde prvej inštancie došlo k zmene čísla vyvlastňovacieho rozhodnutia a to z vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 31.1.1962 na vyvlastňovacie rozhodnutie č. 2732/1959 zo dňa 19.11.1959, čo podľa žalovaných je zmenou skutkového stavu a zmenou žaloby, s čím sa ale súd nestotožnil, nakoľko ide len o doplnenie skutkových skutočností, ako aj čísla vyvlastňovacieho rozhodnutia, pričom k zmene skutkového stavu titulom vyvlastnenia pri nadobudnutí vlastníckeho práva žalobcom nedošlo.

6. Keďže v spore je daný naliehavý právny záujem žalobcu v zmysle § 137 písm. c/ CSP, v zmysle ust. § 132 ods. 1, 2 OZ a § 39 OZ súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko v konaní jednoznačne bolo preukázané, že B. L., E. G., ktorá zdedila predmetné pozemky po svojich predkoch sa nemohla stať ich vlastníčkou, keďže jej právnym predchodcovia už v čase svojej smrti neboli ich vlastníkami, nakoľko vlastníkom bol Československý štát a neskôr žalobca a preto predmetná kúpna zmluva zo dňa 9.12.2009, na základe ktorej B. L., E. G. predala nehnuteľnosti žalovaným v 1. a 2. rade je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ, keďže odporuje zákonu, nakoľko nadobudnúť vlastnícke právo je možné iba od vlastníka a nie od nevlastníka s odkazom na rozhodnutie Veľkého senátu NS SR zo dňa 27.4.2021 sp.zn. 1VObd0 2/2020. Uviedol, že žalovaní si mali a mohli riadne

zistiť, kto je skutočným vlastníkom predmetných nehnuteľností, keďže z katastra nehnuteľností bolo zrejmé, že nejde o ornú pôdu tak, ako sa to uvádza v kúpnej zmluve, keďže sú už niekoľko desaťročí predmetné nehnuteľnosti zastavané garážami, čo im pri kúpe predmetných nehnuteľností muselo byť zrejmé a to „pri bežnej opatrnosti“, tak muselo byť zrejmé, že predmetné pozemky boli práve na výstavbu týchto garáží vyvlastnené a preto predmetné nehnuteľnosti nemohli ani právni predchodcovia žalovaných vydržať v dobrej viere, keďže neexistuje právny titul, na základe ktorého by sa vydržanie odvíjalo, aj keď predmetné nehnuteľnosti boli v katastri vedené na mene predávajúcej B. L., E. G. a že predtým o nich bolo rozhodnuté aj v dedičských rozhodnutiach pod sp.zn. 5D/628/2009 zo dňa 28.9.2009, vydané notárom JUDr. Ferdinandom Ontkom v dedičskom konaní po poručiteľke E. G., E. M. bez uvedenia dátumu narodenia a rodného čísla, naposledy bytom B., D., zomr. dňa 22.3.1979 a rovnako z osvedčenia o dedičstve sp.zn. 13D/629/2009 vydaného notárom JUDr. Ferdinandom Ontkom dňa 28.9.2009 a právoplatným dňa 28.9.2009, pokiaľ ide o dedičstvo po poručiteľovi K. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom B., D., zomr. dňa 6.9.1977, kde predmetné pozemky na základe dohody dedičov nadobudla v celosti po neb. poručiteľovi predávajúca B. L., E. G., ktorá následne tieto pozemky previedla kúpnu zmluvou zo dňa 9.12.2009 na žalovaných v 1. a 2. rade.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaní. Uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP. Ako prvé poukazovali na to, že žalobca svoje vlastnícke právo k sporným parcelám vo svojej žalobe zo dňa 1.2.2007, doručenej súdu dňa 23.2.2007 opieral o tvrdenie, že tieto parcely boli v záujme spoločnosti vyvlastnené na sústredenú výstavbu bytov v B. N. H. A. O. v prospech žalovaného a to na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia zn. Výst.-5240/1960 zo dňa 31.6.1962. V priebehu konania žalovaní v 1. a 2. rade poukázali na to, že z výpisu z pozemkovoknižnej vložky č. XXX ale vyplynulo, že parc. č. XXXX/X mala pôvodne výmeru 2050 m², pričom z obsahu Vyvlastňovacieho rozhodnutia zn. Výst. – 5240/1960 zo dňa 31.6.1962 vyplynulo, že Mestský národný výbor, odbor výstavby, vod. hospodárstva a energetiky v Michalovciach postupujúc podľa § 18 až § 22 zákona č. 87/1958 Zb. a na základe ústneho prejednávania žiadosti zo dňa 24.11.1960 vyvlastňuje v prospech Mestského národného výboru v Michalovciach parcelu č. XXXX/X zapísanú v pozemkovoknižnej vložke č. XXX a to od vlastníka K. G. v 1/2 a manželky Rozálie v 1/1, na neznámom mieste s tým, že parcela sa vykupuje v celosti a to: 404 + 585 = 989 m². Nevyvlastnená teda zostala časť vo výmere 1061 m². Žalovaní v 1. a 2. rade zároveň poukázali na to, že v rámci konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim podľa zákona č. 180/1995 Z.z. bola táto výmiera upravená na 1078 m² a zapísaná na LV č. XXX na mená manželov G., po ktorých tento pozemok zdedila p. B. L. a následne predala žalovaným. Z uvedeného je zrejmé, že k vyvlastneniu tohto pozemku nikdy nedošlo. Následne vyjadrením zo dňa 27.8.2021 žalobca podstatne zmenil svoje tvrdenie ohľadom titulu nadobudnutia vlastníckeho práva a predložil súdu vyvlastňovacie rozhodnutie č. XXXX/XXXX zo dňa 19.11.1959, na základe ktorého malo údajne dôjsť k vyvlastneniu parcely č. XXXX/X o výmere 1061 m² s tým, že do času predloženia vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 2732/1959 zo dňa 19.11.1959 žalobca uvádzal, že sporné parcely nadobudol na základe iného právneho titulu a to vyvlastňovacieho rozhodnutia zn. Výst. – 5240/1960 zo dňa 31.6.1962. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe (označenie nového právneho titulu nadobudnutia vlastníckeho vzťahu žalobcom a predloženie vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 2732/1959 zo dňa 19.11.1959) je potrebné považovať za zmenu žaloby. Podľa ust. § 140 ods. 2 OZ zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe a preto vzhľadom na zásadnú zmenu skutkových tvrdení žalobcu (zmena titulu), žalovaní v 1. a 2. rade opakovane súd prvej inštancie žiadali s poukazom na zásadu koncentrácie konania, aby súd na doplnenie rozhodujúcich skutočností a na predložené listinné dôkazy – vyvlastňovacie rozhodnutie č. 2730/1959 zo dňa 19.11.1959 a rozhodnutie č. 4462/1959 zo dňa 24.12.1959, neprihliadal a zmenu žaloby v tomto rozsahu nepripustil, pretože nič žalobcovi nebránilo, aby tieto nové skutkové tvrdenia uviedol už v žalobe a zároveň predložil aj listinné dôkazy na ich preukázanie. Následne však súd bez toho, aby rozhodol o pripustení alebo nepripustení zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností, teda bez toho, aby pripustil zmenu žaloby, rozhodol tak, že žalobe žalobcu vyhovel, pričom z odôvodnenia rozhodnutia, voči ktorému smeruje toto odvolanie, vyplýva, že súd mal za preukázané, že vyvlastňovacím rozhodnutím zo dňa 19.11.1959 bola vyvlastnená parcela č. XXXX/X – roľa o výmere 1061 m², zapísaná vo vložke č. 355 a to pre Československý štát, správe MNV Michalovce, na stavbu 18 + 12 bytových jednotiek v kat. úz. B., ktorej parcele zodpovedajú parcely, ktoré sú predmetom tohto konania. Nakoľko súd prvej inštancie zmenu žaloby nepripustil, t.j. nepripustil zmenu

a doplnenie (vyššie uvedených) rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie nemohol na základe týchto skutočností žalobe žalobcu vyhovieť. Žalobca až podaním zo dňa 27.8.2021 za titul nadobudnutia označil vyvlastňovacie rozhodnutie zo dňa 19.11.1959, avšak nakoľko o pripustení zmeny žaloby súd prvej inštancie v tomto smere nerozhodol, nemohol následne na základe tejto zmenenej skutočnosti ani rozhodovať. Teda mali za to, že súd prvej inštancie procesne pochybil, ak nerozhodol v zmysle § 142 ods. 2 CSP o zmene žaloby a to aj s poukazom na zásadu koncentrácie konania a teda vyvlastňovacím rozhodnutím zo dňa 19.11.1959 sa nemal ani zaoberať, keďže ich žalobca predložil až 4 a pol roka po podaní žaloby a až po vrátení veci odvolacím súdom s tým, že s odkazom na § 371 CSP odvolací súd už nemôže rozhodnúť o zmene žaloby a musí vychádzať z pôvodnej žaloby a rozhodujúcich skutočností v nej uvedených. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP žalovaní uviedli, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď uviedol, že vydržanie predmetných nehnuteľností v tomto prípade neprichádzalo do úvahy, keďže neexistuje právny titul, na základe ktorého by sa vydržanie odvíjalo, pričom zo súdneho spisu je zrejmé, že právnym titulom na základe ktorého sa žalovaní v 1. a 2. rade domnievajú, že sú vlastníkami sporných nehnuteľností je práve kúpna zmluva zo dňa 9.12.2009 uzatvorená s p. B. L., E. G., na základe ktorej Katastrálny úrad Michalovce žalovaných v 1. a 2. rade riadne zapísal ako vlastníkov sporného pozemku č. XXXX/X a to dňa 4.1.2010. V čase od 4.1.2010 do 31.8.2021, t.j. po dobu takmer 12 rokov mali žalovaní sporný pozemok nepretržite v dobrovoľnej držbe a stali sa vlastníkami vydržaním. Tieto skutočnosti tak treba zohľadniť aj vo vzťahu k pozemku s parc. č. XXXX/XX, ku ktorému si žalobca uplatnil vlastnícke právo vo svojom podaní zo dňa 31.8.2021, na základe čoho prvoinštančný súd pripustil rozšírenie žaloby o tento pozemok. Navrhovali žalobu zamietnuť a priznať žalovaným plný nárok na náhradu trov celého konania.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že predložením dôkazu na podporu svojich tvrdení došlo k zmene žalobného návrhu a poukazyval na svoje stanovisko uvedené vo svojom podaní zo dňa 15.3.2022, ako aj článok 9 CSP. Mali za to, že žalovaní mali možnosť sa k zmene tvrdených skutočností vyjadriť v priebehu konania na súde prvej inštancie, pričom žalovaný do dnešného dňa v žiadnom svojom podaní ani okrajovo neodôvodnil dobromyseľnosť nadobudnutia nehnuteľností a obmedzil sa iba na citovanie príslušných ustanovení zákona, pričom žalovaní nemohli byť dobromyseľní počas plynutia vydržacej doby a teda k vydržaniu z ich strany nemohlo dôjsť. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

10. Žalovaní sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrili.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaných ako odvolanie podané včas a oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaných.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.11.2023 o 11.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 212/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 9.11.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

13. Podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

15. Žalovaní pri uplatnení odvolacieho dôvodu poukazyvali aj na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo je odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže inou vadou procesného charakteru je aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku

občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaných sú nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

19. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. S odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje nedôvodnosť uplatnených odvolacích námietok, keďže súd prvej inštancie svojím konaním neodňal žalovaným právo na spravodlivý proces, nakoľko konal v súlade s procesnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku účinnými od 1.7.2016, rozhodnutie spĺňa zákonné predpoklady v zmysle § 220 ods. 2 CSP a súd vo veci vykonal relevantné dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci, pričom vychádzal z učených dôkazných prostriedkov a to z relevantných prostriedkov procesného útoku zo strany žalobcu a ním tvrdených skutočností ako aj z relevantnej procesnej obrany žalovaných, ktorá bola zo strany žalobcu v celom rozsahu dôvodne spochybnená s odkazom na náležité vyhodnotenie skutkového stavu veci v zmysle ust. § 191 CSP a nasl. ako aj správne právne posúdenie veci v súlade s rozhodnutím veľkého senátu NS SR zo dňa 27.4.2021 sp.zn. 1VObdo 2/2020 s tým že aj podľa odvolacieho súdu zmena čísla vyvlastňovacieho rozhodnutia nie je zmenou žaloby v zmysle ust. § 140 CSP, keďže právny titul vyvlastnenia ostal nezmenený a tým aj podstatný skutkový stav sporu majúci dopad na právne posúdenie sporu.

21. Odvolací súd konštatuje, že v zmysle § 140 CSP zmenou žaloby je nárok, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, ako aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, pričom za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade ide o skutočnosť, kedy sa základ tvrdeného skutkového stavu titulom vydania vyvlastňovacieho rozhodnutia nezmenil a tým aj právny titul vyvlastnenia, ten ostal nezmenený, nakoľko sa zmenilo len číslo vyvlastňovacieho rozhodnutia zo strany žalobcu, a preto vecne správne súd prvej inštancie nerozhodol o zmene žaloby tak ako to žiadali žalovaní, keďže k zmene žaloby v danom prípade nedošlo. Nakoľko žalobca ale podanú žalobu rozšíril aj o ďalšiu parcelu, procesne správne súd prvej inštancie konal ak uznesením zo dňa 11.1.2022 č.k. 16C/14/2017-305, rozšíril pôvodne uplatnený nárok aj o parcelu č. XXXX/XX- zastavané plochy a nádvorcia o celkovej výmere 45 m²,

m2, parcela č. XXXX/X orná pôda o výmere 53 m2, parcela č. XXXX/X, orná pôda o výmere 512 m2, parcela č. XXXX/X, orná pôda o výmere 111 m2, parcela č. XXXX/X orná pôda o výmere 103 m2, všetko v k.ú. B., zapísané na LV č. XXXX a to kúpnu zmluvou zo dňa 9.12.2009 od predávajúcej B. L., E. G., nar. X.X.XXXX, bytom H. P., D., štátnej občianky Kanady, zastúpenej Q. R., ktorá ako predávajúca bola vedená ako výlučná vlastníčka týchto nehnuteľností pod bodom B na uvedenom LV a plnomocenstvo pre Q. R., je udelené dňa 2.11.2009. Vklad na základe kúpnej zmluvy ohľadne predmetných nehnuteľností, bol povolený pod č. vkladu V2928/09 a to rozhodnutím zo dňa 4.1.2010. Bolo tiež preukázané, že B. L., E. G., nadobudla tieto pozemky, ktoré predala žalovaným v 1. a 2. Rade, na základe dedenia, čo vyplýva z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 5D/628/2009, ktoré je zo dňa 28.9.2009, kedy aj nadobudlo právoplatnosť a ktoré bolo vydané notárom JUDr. Ferdinandom Ontkom. Týmto rozhodnutím o dedičstve v dedičskej veci po poručiťke E. G., E. M., bez uvedenia dátumu narodenia a rodného čísla, naposledy bytom B., D., zomrelej dňa 22.3.1979, prichádzali do úvahy dedičia a to deti poručiťky - S. G. a B. L., E. G. s tým, že do dedičstva boli zahrnuté práve nehnuteľnosti v k.ú. B., zapísané na LV č. XXXX, parcela registra E č. 2064/1 ornej pôdy, o výmere 1078 m2. Dedičia uzavreli dedičskú dohodu v znení, že dedičstvo nadobúda B. L., E. G.. Predmetné nehnuteľnosti boli pritom zapísané na uvedenom LV na mene poručiťka E. G. pod B1 v 1/2. Takú istú dohodu dedičia uzavreli, pokiaľ ide o dedičstvo po poručiťovi K. G., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom Montreal, Kanada, zomrelom 6.9.1977, čo vyplýva z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 13D/626/2009, vydaného notárom JUDr. Ferdinandom Ontkom dňa 28.9.2009, právoplatným 28.9.2009, podľa ktorého dedičstvo po nebohom nadobudli deti poručiťka S. G., bytom v Ontario Kanada a zastúpený Q. R. a tiež B. L., E. G., nar. X.X.XXXX, bytom P., D., tiež zastúpená Q. R., kde predmetné pozemky na základe dohody dedičov nadobudla v celosti po nebohom poručiťovi, ktorý ich mal vedené pod B2 v 1/2 tiež B. L., E. G.. Následne, ako už bolo vyššie uvedené, tieto pozemky v celosti previedla kúpnu zmluvou, zo dňa 9.12.2009 menovaná B. L., E. G. na žalovaných v 1. a 2. rade.

24. S poukazom na hore uvedené skutočnosti je tak nepochybné, aj podľa odvolacieho súdu, že B. L., E. G. už nemohla dobromyseľne nadobudnúť predmetné parcely od svojich právnych predchodcov, aj keď v tom čase jej vlastníctvu svedčil zápis v katastri nehnuteľností, ktorý má ale len evidenčný charakter do doby, kým sa nepreukáže opak, s odkazom na ust. § 7 ods. 1 zák.č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností, ako aj na ust. § 205 CSP v tom znení, že listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

25. Titulom právoplatného a vykonateľného vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 19.11.1959, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.12.1959, čo v konaní spochybnené relevantne nebolo, nakoľko u osôb nachádzajúcich sa na neznámom mieste sa doručovali listiny verejnou vyhláškou a písomnosť sa považovala v takomto prípade za doručeníu 15. ty deň od vyvesenia na tabuli súdu, čo je aj tento prípad, v zmysle § 11 ods. 1,2 zákona č. 109/61 Zb. došlo aj podľa odvolacieho súdu k prechodu vlastníckeho práva ohľadne predmetných parciel z vtedajších vlastníkov K. a E. G. na Československý štát dňom 1.5.1991 a v zmysle zák.č. 138/1991 Zb. o majetku obci do majetku žalobcu, keďže podmienkou pre vznik vlastníctva v tom čase nebol potrebný zápis aj v príslušnej evidencii nehnuteľností.

26. Odvolací súd apeluje na to, že po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia dňa 24.12.1959 na predmetných vyvlastnených nehnuteľnostiach boli aj reálne postavené stavby – garáže, keďže predmetné nehnuteľnosti boli poskytnuté na tento účel občanom mesta, čo vyplýva aj zo samotného výpisu z LV č. XXX pre k.ú. B., kde sú tieto parcely vedené ako zastavané plochy a nádvoría a nie ako orná pôda s tým, že pri nadobudnutí vlastníckeho práva má byť každý kupujúci bdieť a teda aj žalovaným pri nepatnej snahe muselo byť zrejmé, že kupujú od predávajúcej pozemky, na ktorých sú postavené garáže, teda že nejde o ornú pôdu a len obyčajným dopytom u žalobcu prípadne u vlastníkov garáží, pričom aj samotní kupujúci t.j. žalovaní sú obyvateľmi mesta Michalovce, im tak muselo byť zrejmé pri bežnom zistení, že v danom prípade, ide o vyvlastnené pozemky a že ohľadom týchto pozemkov vlastníkom je štát, neskôr žalobca titulom právoplatného a vykonateľného vyvlastňovacieho rozhodnutia.

27. Preto súd prvej inštancie vecne správne a právne vec posúdil s odkazom na už v tom čase vydané rozhodnutie veľkého senátu NS SR zo dňa 27.4.2021 sp. zn. 1VOBdo 2/2020, keďže od nevlastníka nemožno nadobudnúť vlastnícke právo, nakoľko nie je možné u predmetných parciel, ktorých vlastníkom

je štát titulom právoplatného a vykonateľného vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 19.11.1959, kúpnu zmluvou zo dňa 9.12.2009 uzavretou v krátkom časovom slede po vydaní dedičských osvedčení zo dňa 28.9.2009, pričom k úmrtiu právnych predchodcov žalovaných došlo oveľa skôr a to u poručiťľa K. G. dňa 6.9.1977 a u E. G., E. M. dňa 22.3.1979 s tým, že jediná dedička B. L., E. G. predmetných parciel, ktorá pri vydaní a uzavretí hore uvedených právnych úkonov bola zastúpená Q. R. titulom udeleného plnomocenstva zo dňa 2.11.2009, platne nadobudnúť vlastnícke právo.

28. Keďže odvolacie námietky sú s poukazom na hore uvedené skutočnosti právne irelevantné, odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi proti neúspešným žalovaným priznal 100 % nárok na náhradu trov odvolacieho konania

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Ref. Mgr. Sopoligová
Kanc.: opíš a daj na kontrolu referentovi
Predsedníčka senátu
Rozmnož, 1 x zberný spis, zberný spis vylúč
1 x kópia referentovi
Ostatné so spisom zašli OS Michalovce
Prepísala: Mgr. Tóthová + M. Nemesová:8/12